

เดือนกุมภาพันธ์

ช่วงวันที่ ๖ - ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๖๓

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะเวลาเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
อากาศร้อน มีฝนตกในบางพื้นที่	๑. พริก	ทุกระยะการเจริญเติบโต	๑. แมลงห้ำหิว ๒. เพลี้ยไฟพริก	ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยดูดกินน้ำเลี้ยงบริเวณใบและเป็นพาหะนำโรคที่เกิดจากไวรัส ทำให้ใบพริกหงิก ซีดต่าง หรือใบหงิกเหลือง ยอดไม่เจริญ และต้นพริกไม่สมบูรณ์ ผลพริกที่ได้ไม่มีคุณภาพ	ใช้สารฆ่าแมลง อิมิดาโคลพริด ๑๐% เอสแอล อัตรา ๔๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ ฟิโพรนิล ๕% เอสซี อัตรา ๔๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร พ่นซ้ำตามการระบาด
				ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยดูดกินน้ำเลี้ยง จากยอด ใบอ่อน ตาดอก และดอก ทำให้ใบ หรือยอดอ่อนหงิก ขอบใบหงิกหรือม้วนขึ้นด้านบน ถ้าเข้าทำลาย ระยะใบพริกหรือดอกออก จะทำให้ดอกพริกร่วงไม่ติดผล การทำลายในระยะผล จะทำให้รูปทรงของผลบิดงอ ถ้าการระบาดรุนแรงพืชจะชะงักการเจริญเติบโต หรือแห้งตายในที่สุด	๑. สุ่มสำรวจพริก ๑๐๐ ยอด ต่อไร่ ทุกสัปดาห์ โดยเคาะลงบนแผ่นพลาสติกสีดำ และทำการป้องกันกำจัดเมื่อพบเพลี้ยไฟพริก เหลือมากกว่า ๕ ตัวต่อยอด ในขั้นต้นควรเพิ่มความชื้นโดยการให้น้ำ อย่างปล่อยให้พืชขาดน้ำ เพราะจะทำให้พืชอ่อนแอ และเพลี้ยไฟพริกจะระบาดอย่างรวดเร็ว ๒. ใช้สารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันกำจัด แมลงปลวกใหม่ พ่นด้วยคาร์บาริล ๘๕% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๒๐-๓๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ คาร์โบซัลเฟน ๒๐% อีซี อัตรา ๒๐-๓๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร พ่นซ้ำตามการระบาด แมลงปลวกเดิม พ่นด้วยฟิโพรนิล ๕% เอสซี อัตรา ๒๐-๓๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					<p>หรือ อีมาเมกตินเบนโซเอต ๑.๙๒% อีซี อัครา ๒๐ มิลลิลิตรต่อไร่ ๒๐ ลิตร หรือ อิมิตาโคลพริด ๑๐% เอสเอล อัครา ๒๐-๔๐ มิลลิลิตรต่อไร่ ๒๐ ลิตร พ่นซ้ำตามการระบาด</p> <p>** ขณะพ่นสารควรปรับหัวฉีดให้เป็นฝอยที่สุด และพ่นให้ทั่วตามส่วนต่างๆ ของพืชที่เพื่อยไพพริกอาศัยอยู่ กรณีระบาดรุนแรง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อสภาพอากาศแห้งแล้ง ควรใช้ปุ๋ยทางใบเพื่อช่วยให้ต้นพริกฟื้นตัวจากอาการใบหงิกได้ดีและเร็วยิ่งขึ้น</p>
๒. ชิง		ระยะเจริญเติบโตทางต้น	โรคเหี่ยวหรือเหี่ยวเฉา (เชื้อแบคทีเรีย <i>Ralstonia solanacearum</i>)	<p>อาการเริ่มแรก ใบเหี่ยวและม้วนเป็นหลอด มีสีเขียว โดยจะลุกลามจากส่วนล่างซึ่งขึ้นไปยังส่วนปลายยอด และแห้งตายทั้งต้น บริเวณโคนต้นและหน่อที่แตกออกมาใหม่มีลักษณะอมน้ำสีน้ำตาลเข้มถึงดำ เมื่อผ่าลำต้นตามขวางจะพบเมือกของแบคทีเรียไหลซึมออกมาเป็นสีขาวขุ่น ลำต้นเน่าและหลุดออกจากเหง้าได้ง่าย อาการบนเหง้ามีลักษณะอมน้ำ และสีคล้ำ ต่อมาเหง้าจะเน่า</p>	<p>๑. ควรเลือกพื้นที่ปลูกที่ไม่เคยมีการระบาดของโรคนี้มาก่อน และมีการระบายน้ำที่ดี</p> <p>๒. ไถพรวนดินให้ลึกเกินกว่า ๒๐ เซนติเมตร จากผิวดิน และตากดินไว้นานกว่า ๒ สัปดาห์ จะช่วยลดปริมาณเชื้อสาเหตุโรคในดินลงได้มาก</p> <p>๓. พื้นที่ที่เคยมีการระบาดของโรค ควรรมดินเพื่อฆ่าเชื้อโรค โดยโรยยูเรียผสมปูนขาว อัครา ๘๐ : ๘๐๐ กิโลกรัมต่อไร่ จากนั้นไถกลบและรดน้ำให้ดินมีความชื้นทั่ว ๓ สัปดาห์ จึงเริ่มปลูกพืช</p>

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					<p>๔. ใช้หัวพันธุ์จากแปลงที่ปลอดโรค</p> <p>๕. หมั่นตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ หากพบต้นที่เริ่มแสดงอาการของโรคเหี่ยว ให้ขุดต้นนำไปทำลายนอกแปลงปลูกทันที และโรยปูนขาวบริเวณหลุมที่ขุด เพื่อป้องกันการระบาดของโรค</p> <p>๖. ในแปลงที่มีการระบาดของโรค หลังเก็บเกี่ยวผลผลิตแล้ว นำส่วนต่างๆ ของพืชที่เป็นโรคไปทำลายนอกแปลง</p> <p>๗. ในพื้นที่ที่มีการระบาดของโรค ไม่ควรปลูกพืชอาศัยของเชื้อสาเหตุโรค เช่น พืชตระกูลส้ม พืชตระกูลมะเขือ มันฝรั่ง พริก และถั่วลิสง ให้สลับปลูกพืชชนิดอื่นที่ไม่ใช่พืชอาศัย เช่น ข้าว ข้าวโพด และมันสำปะหลัง เพื่อตัดวงจรของโรค</p>
๓. ทุเรียน	พัฒนาผล - เก็บผลผลิต	โรครากเน่า โคนเน่า (เชื้อรา <i>Phytophthora palmivora</i>)	อาการที่ราก เริ่มแรกจะเห็นใบที่ปลายกิ่งมีสีซีดไม่เป็นมันเงา เที่ยวลู่ลง เมื่ออาการรุนแรงมากขึ้น ใบจะเหลืองและหลุดร่วง หากขุดดูราก จะพบรากผอมมีลักษณะเปลือกกลอน และเปื่อยยุ่ยเป็นสีน้ำตาล เมื่อโรครุนแรงอาจการเน่าจะลามไปยังรากแขนงและโคนต้น ทำให้ต้นทุเรียนโทรมและยืนต้นตาย	อาการที่ราก เริ่มแรกจะเห็นใบที่ปลายกิ่งมีสีซีดไม่เป็นมันเงา เที่ยวลู่ลง เมื่ออาการรุนแรงมากขึ้น ใบจะเหลืองและหลุดร่วง หากขุดดูราก จะพบรากผอมมีลักษณะเปลือกกลอน และเปื่อยยุ่ยเป็นสีน้ำตาล เมื่อโรครุนแรงอาจการเน่าจะลามไปยังรากแขนงและโคนต้น ทำให้ต้นทุเรียนโทรมและยืนต้นตาย	๑. แปลงปลูกควรมีการระบายน้ำดี ไม่ควรมีน้ำท่วมขัง และเมื่อมีน้ำท่วมขังควรรีบระบายออก
				อาการที่กิ่งและที่ลำต้นหรือโคนต้น ระยะแรกจะ	๒. ปรับปรุงดิน โดยใส่ปุ๋ยคอก ปุ๋ยหมัก
					๓. ควรหลีกเลี่ยงการกระทำที่อาจทำให้อาการหรือลำต้นเกิดแผล ซึ่งจะและเป็นช่องทางให้เชื้อราสาเหตุโรคเข้าทำลายพืชได้ง่ายขึ้น

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
				<p>เห็นทุเรียนแสดงอาการใบเหลืองเป็นบางกิ่ง สังเกตเห็นคล้ายคราบน้ำมันผิวเปลือกของกิ่งหรือต้น ในช่วงเช้าที่มีอากาศชื้นอาจเห็นเป็นหยดของเหลวสีน้ำตาลแดงออกมาจากบริเวณแผลและจะค่อยๆ แห้งไปในช่วงที่มีแดดจัด ทำให้เห็นเป็นคราบ เมื่อใช้มีดถากบริเวณคราบน้ำมัน จะพบเนื้อเยื่อเปลือกและเนื้อไม้เป็นแผลสีน้ำตาล ถ้าแผลขยายใหญ่ลุกลามจนรอบโคนต้น จะทำให้ทุเรียนใบร่วงจนหมดต้น และยืนต้นแห้งตาย</p> <p>อาการที่ใบ ใบช้ำดำ ตายนึ่งคล้ายถูกน้ำร้อนลวก และจะเกิดอาการไหม้แห้งคาต้นอย่างรวดเร็ว พบมากช่วงฝนตกหนักต่อเนื่องหลายวัน</p>	<p>๔. ต้นทุเรียนที่เป็นโรครุนแรงมาก หรือยืนต้นแห้งตาย ควรขุดออกแล้วนำไปทำลายนอกแปลงปลูก แล้วรื้อดินในหลุมและบริเวณโดยรอบ ด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช ฟอสฟิทธิล-อะลูมิเนียม ๘๐% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๓๐-๕๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ เมทาแลกซิล ๒๕% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๓๐-๕๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร ทั้งนี้ใช้วิธีหนึ่ง จึงปลูกทดแทน</p> <p>๕. ตรวจสอบแปลงอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบส่วนของกิ่ง ใบ ดอก และผลที่เป็นโรค ตัดแต่งส่วนที่เป็นโรค รวมทั้งเก็บผลเน่าที่ร่วงหล่นไปทำลายนอกแปลงปลูก แล้วพ่นด้วยสาร เมทาแลกซิล ๒๕% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๓๐-๕๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ ฟอสฟิทธิล-อะลูมิเนียม ๘๐% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๓๐-๕๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร ให้ทั่วทรงพุ่ม จำนวน ๑-๒ ครั้ง ทุก ๗-๑๐ วัน และควรหยุดพ่นสารก่อนเก็บเกี่ยวผลอย่างน้อย ๑๕ วัน</p> <p>๖. นำน้ำครีอมือตัดแต่งที่ใช้กับต้นเป็นโรคไปใช้ต่อกับต้นปกติ และควรทำความสะอาดเครื่องมือก่อนนำไปใช้ใหม่ทุกครั้ง</p>

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดขึ้นช่วงเวลา	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					<p>๗. เมื่อพบต้นใบเริ่มมีสีซีด ไม่เป็นมันเงา หรือใบเหลืองหลุดร่วง ใช้ฟอสฟอริก แอซิด ๔๐% เอสแอล ผสมน้ำสะอาด อัตรา ๑:๑ ใส่กระบอกฉีดยาฉีดเข้าลำต้น อัตรา ๒๐ มิลลิลิตรต่อต้น และ/หรือราดดินด้วย ฟอสฟอริก-อะลูมิเนียม ๘๐% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๓๐-๕๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ เมทาแลกซิล ๒๕% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๓๐-๕๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร</p> <p>๘. เมื่อพบอาการโรคมบนกิ่งหรือที่โคนต้น ฝักหรือช่อดังบริเวณที่เป็นโรคนอก แล้วทาแผลด้วยฟอสฟอริก-อะลูมิเนียม ๘๐% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๘๐-๑๐๐ กรัมต่อน้ำ ๑ ลิตร หรือ เมทาแลกซิล ๒๕% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๕๐-๖๐ กรัมต่อน้ำ ๑ ลิตร ทุก ๗ วัน จนกว่าแผลจะแห้ง หรือ ใช้ฟอสฟอริก แอซิด ๔๐% เอสแอล ผสมน้ำสะอาด อัตรา ๑:๑ ใส่กระบอกฉีดยา ใช้อัตรา ๒๐ มิลลิลิตรต่อต้น ฉีดเข้าลำต้น หรือกิ่งในบริเวณตรงข้ามอาการโรค หรือ ส่วนที่เป็นเนื้อไม้ได้ใกล้บริเวณที่เป็นโรค</p> <p>๙. หลังจากเก็บเกี่ยวผลผลิตแล้ว ตัดแต่งกิ่งเป็นโรค กิ่งแห้ง และตัดทิ้งผลที่ค้างอยู่</p>

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะเวลาเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
	๔. กาแฟอะราบิก้า	ระยะสุกแก่ ช่วงเก็บเกี่ยวผลผลิต	มอดเจาะผลกาแฟ	มอดตัวเต็มวัยเข้าทำลายผลกาแฟได้ตั้งแต่ขนาดผลกาแฟ มีเส้นผ่านศูนย์กลางประมาณ ๒.๓ มิลลิเมตร ขึ้นไป โดยเพศเมียจะเจาะผลกาแฟบริเวณปลายผลหรือสะดือของผล ในผลกาแฟสามารถพบมอดได้ทุกระยะการเจริญเติบโต (ระยะไข่ หนอน ดักแด้ และตัวเต็มวัย) มอดเจาะผลกาแฟอาจกัดกิน ขยายพันธุ์ในผลจนกระทั่งผลกาแฟสุก และยังสามารถอยู่ในผลกาแฟที่แห้งคಾಯูบนต้น ผลกาแฟที่หล่นลงพื้นดิน และอยู่ในกาแฟที่กะลาได้ในระยะหนึ่งถ้าเมล็ดกาแฟมีความชื้นเหมาะสม ซึ่งมอดเจาะผลกาแฟยังคงทำลายเมล็ดกาแฟที่กะลาระหว่างการตากเมล็ด ร่องรอยการเข้าทำลายของมอดเจาะผลกาแฟจะเห็นเป็นรูขนาดเล็กที่ปลายผลกาแฟบริเวณสะดือผล มักสังเกตได้ยากโดยเฉพาะอย่างยิ่งหากเกษตรกรไม่ทราบ อาจไม่ทันที่จะป้องกันหรือจัดการกับมอดเจาะผลกาแฟ	นำไปทำลายนอกแปลงปลูก เพื่อลดการสะสมของเชื้อสาเหตุโรค ๑. ตัดแต่งกิ่งให้โปร่ง เก็บผลผลิตให้หมดต้น เมล็ดกาแฟที่ร่วงหล่นพื้นต้องเก็บออกไปเผาทำลาย ๒. ทำความสะอาดแปลง กำจัดวัชพืช ๓. วางกับดักสารล่อ (เมทิลแอลกอฮอล์ และเอทิลแอลกอฮอล์ อัตรา ๑ : ๑) จำนวน ๕-๑๐ กับดักต่อไร่ และเติมสารล่อทุกๆ ๒ สัปดาห์ ๔. พ่นเชื้อรา <i>Beauveria bassiana</i> สายพันธุ์ DOA B4 อัตรา ๑ ฝูง (๒๐๐ กรัม) ต่อน้ำ ๑๐ ลิตร เดือนละ ๑ ครั้ง ช่วงติดผลผลิตจนเก็บเกี่ยวหมด **ทุกวิธีต้องทำร่วมกันแบบผสมผสาน** (ข้อมูลจากศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ สถาบันวิจัยพืชสวน)
	๕. ข้าวโพดหวาน	ระยะออกดอก - ติดฝัก	๑. เพลี้ยอ่อนข้าวโพด	ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยดูดกินน้ำเลี้ยงจากส่วนต่างๆ ของใบ และช่อดอกตัวผู้ ถ้าช่อดอกมีเพลี้ยอ่อนเกาะกินอยู่มากจะทำให้ช่อดอกไม่บาน การติดเมล็ดน้อยและทำให้เมล็ดแก่เร็วทั้งๆ ที่เมล็ดยังไม่เต็มฝัก หากมีการระบาดมาก จึงพบกระจ่ายอยู่	๑. ในแหล่งที่มีการระบาดเป็นประจำในฤดูแล้ง หากสำรวจพบเพลี้ยอ่อนข้าวโพดแพร่กระจายจากใบล่างซึ่งขึ้นมาและเพิ่มปริมาณมากขึ้นเรื่อยๆ ทั่วทั้งแปลง ควรป้องกันกำจัดก่อนเข้าโพดแหล่งช่อดอกตัวผู้

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะเวลาเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
				<p>ตามส่วนต่างๆ ของลำต้น กาบหุ้มฝัก โดยเปลี่ยอ่อนชนิดมีปีก บินมาจากแปลงใกล้เคียง ตั้งแต่ข้าวโพดอายุประมาณ ๑๕ วัน หลังจากนั้นอีก ๑-๒ สัปดาห์ จะพบเปลี่ยอ่อน ออกลูกเป็นตัวอ่อนรวมกันเป็นกลุ่มๆ โดยเฉพาะบริเวณใต้ใบต่างๆ และเปลี่ยอ่อนค่อยๆ แพร่ขยายจากใบล่างขึ้นมายังใบเรื่อยๆ และขยายพันธุ์ เพิ่มปริมาณอย่างรวดเร็วจนพบปริมาณสูงสุดในระยะข้าวโพดกำลังผสมเกสร มักพบเกาะเป็นกลุ่มๆ ดูดกินน้ำเลี้ยงจากส่วนต่างๆ ของต้นข้าวโพด เช่น ยอด กาบใบ โคนใบ กาบฝัก และจะพบมากที่สุดบริเวณซอ่ดอก ทำให้บริเวณที่ถูกดูดกินแสดงอาการเป็นจุดสีเหลืองปนแดง</p>	<p>หรือก่อนดอกบานจะให้ผลในการควบคุมได้ดี</p> <p>๒. หากมีการระบาดเกิดขึ้นเฉพาะจุด พันสารฆ่าแมลง คาร์บาริล ๘๕% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๕๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ เบตา-ไซฟลูทรีน ๒.๕% อีซี อัตรา ๔๐ มิลลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ ไดอะซินอน ๖๐% อีซี อัตรา ๑๕ มิลลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ อิมิดาโคลพริด ๑๐% เอสแอล อัตรา ๑๐ มิลลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร การพ่นสารฆ่าแมลงควรพ่นเฉพาะจุดที่มีเปลี่ยอ่อนข้าวโพดระบาดเท่านั้น</p>
			<p>๒. หนอนเจาะลำต้นข้าวโพด</p>	<p>ในระยะออกดอก หนอนจะเจาะเข้าไปกินส่วนยอดที่ม้วนอยู่ โดยกัดกินและเจริญเติบโตภายในซอ่ดอก ทำให้ซอ่ดอกไม่สามารถคลี่บานได้ จึงมีเกสรตัวผู้ไม่เพียงพอต่อการผสมเกสร ฝักที่ได้จะไม่มีเมล็ด หรือมีเมล็ดไม่เต็มฝัก ทำให้ผลผลิตต่ำ การเข้าทำลายฝัก ตัวหนอนเข้าทำลายโดยการเจาะที่ก้านฝัก หรือโคนฝัก หากมีการระบาดรุนแรงมากจะเจาะกินภายในแกนกลางฝัก และเมล็ดด้วย</p>	<p>พ่นสารฆ่าแมลงคลอร์ฟลูซูรอน ๕% อีซี อัตรา ๒๕ มิลลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ ฟิโพรนิล ๕% เอสซี อัตรา ๒๐ มิลลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร</p> <p>***ในระยะข้าวโพดหวานออกดอก พ่นสารเมื่อพบหนอนมากกว่า ๕๐ ตัว หรือ รูเจาะ ๕๐ รู จากข้าวโพด ๑๐๐ ต้น</p>

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะเวลาเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
			๓. หนอนเจาะฝักข้าวโพด	แมมีเสี้ยววงไข่เป็นพองเดี่ยว ตามเส้นใหม่ที่ปลายฝักข้าวโพด หรือที่ช่อดอกตัวผู้ หนอนกัดกินที่ช่อดอก และเมื่อเริ่มติดฝัก ตัวหนอนจะกัดกินเส้นใหม่ของฝัก และเจาะเข้าไปกัดกินอยู่ภายในบริเวณปลายฝัก ทำความเสียหายให้แก่คุณภาพฝักโดยตรง เนื่องจากปลายฝักเสียหาย และถ้าพบระบาดมากปลายฝักจะเน่า เนื่องจากความชื้นจากมูลของหนอนที่ถ่ายไว้ หนอนเจาะความชื้นจากความเสียหายได้มากเมื่อเกิดการระบาดก่อนที่ขบวนการผสมเกสรจะเกิดขึ้น หากการระบาดรุนแรงเก็บผลผลิตไม่ได้ เนื่องจากหนอนกัดกินเส้นใหม่จนแหงนหมดไป ทำให้ข้าวโพดไม่ได้รับการผสมพันธุ์ ฝักที่ได้จึงไม่ติดเมล็ด หรือเกิดเป็นข้าวโพดพันผลอ่อน	๑. วิธีกล ข้าวโพดที่ปลูกในพื้นที่ขนาดเล็ก ใช้วิธีการจับหนอนที่ปลายฝักทิ้ง หรือใช้มือบีบปลายฝักให้หนอนตายโดยไม่ต้องเก็บทิ้ง และควรเดินเก็บหนอนทุกวันในระยะติดฝัก ๒. เนื่องจากฝักสีของหนอนเจาะฝัก ข้าวโพดจะวางไข่ที่ยอดเกสรตัวผู้ และที่ใหม่ข้าวโพดในระยะผสมเกสร จึงควรหมั่นตรวจปลายฝักข้าวโพดในระยะนี้ หากพบหนอนวัย ๑-๒ เติลย ๑๐-๒๐ ตัว ต่อ ๑๐๐ ต้น พ่นสารฆ่าแมลงฟิโพรนิล ๕% เอสซี อัตรา ๒๐ มิลลิลิตรต่อไร่ ๒๐ ลิตร พ่นเฉพาะฝักที่หนอนลงทำลายใหม่ พ่นซ้ำตามความจำเป็น โดยพ่นที่ปลายฝักบริเวณใหม่โผล่ หากพบการระบาดมากจึงพ่นที่เกสรตัวผู้ส่วนบนสุด ***สารฆ่าแมลงควรใช้ในระยะที่หนอนยังเล็กจะได้ผลดี

รายงาน : สถาบันวิจัยพืชสวน (นางสาวทิวา บุบผาประเสริฐ) ข้อมูลจาก ศวส. สุโขทัย, ศว.กส.เพชรบูรณ์, ศวส.ศรีสะเกษ

รายงาน : สถาบันวิจัยพืชไร่และพืชทดแทนพลังงาน (นางสาวสุรรัตน์ ทองคำ) ข้อมูลจาก กลุ่มวิชาการ

ผู้กลั่นกรอง : สำนักวิจัยพัฒนาการอารักขาพืช